

A név

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVIII. évfolyam, 49. szám, 2024. december 6.

Kinek a nevét mondogatod álmodban, kérdezte a barátnőm. Egész éjszaka ismételted egy nő nevét. Miről beszélsz, kérdeztem. Máris sértett volt a hangja. Nem tudod? Akkor kimondta a nevet. Azt hazudtam neki, így hívták az unokatestvéremet, és hogy meghalt, amikor gyerekek voltunk. Nem tudott az unokatestvéremről. Nem tudta, hogy láttam meghalni. Elszégyellte magát. Nem tehetett mást egy halott unokatestvérrel. Nem kérdezgetett tovább, kedves volt, figyelmes, hátha mondok még valamit. Nem gyanúsíthatott meg vele, hogy kitaláltam az egészet.

Korábban sose beszéltem álmodban. Normális alvó voltam, lefeküdtem, aztán reggel felkeltem. Néha felkeltem hugyozni, de nem csikorgattam a fogam, nem mászkáltam álmodban, még csak nem is horkoltam. Muszáj volt kitalálnom valakit. Rokonnak kellett lennie, távoli rokonnak, akit nem ismer. A valódi unokatestvérem nem jó, miért beszélnek róla, vidéken él és két gyereke van, állítólag megromlott a házassága.